

צמאה נפשי

גליון 38

מועדי כניסת השבת

מוצאי שבת	הדלקת נרות
ירושלים: 6.24	ירושלים: 5.11
תל-אביב: 6.26	תל-אביב: 5.26
חיפה: 6.26	חיפה: 5.18
ביתר עילית: 6.24	ביתר עילית: 5.26
רבינו תם: 7.05	

הגז החמה: 5.47
 סוף זמן ק"ש למג"א: 8.09
 סוף זמן ק"ש להגר"א: 8.45
 סוף זמן תפילה למג"א: 9.22
 סוף זמן תפילה להגר"א: 9.46

פרשת ויקרא תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

"ויקרא אל משה" (א', א')

תפילה לעני

מאת מורנו הרב שליט"א

רבונו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזומה זכני להתקרב אל הצדיק האמת באמת בכל נשימה ונשימה ובכל רגע ושניה ואזכה לראות אותו פנים בפנים. ותרחם עלינו שנוצח להאמין בהצדיקים אמתיים המיד ואל יתבלבל דעתנו ואל יתעקם שכלנו ולבנו ולא יהיה קשה לנו עליהם כלל אפילו בעת שדרכיהם נפלאות מאתנו עד מאד עד שנופלים עלינו קשיות ותמיהות ונתעקם ונתבלבל המה לגמרי מרבוי הקשיות והתמיהות אצא ה' אל יגרמו עונותינו להתרחק מהם כי רק עונותינו הרבים הם המסכים החוצצים בינינו לבין הצדיקים האמתיים רק נזקה לעשות תשובה שלמה באמת ולהסיר על ידי תשובה את כל המסכים החוצצים בינינו לבין צדיקי יסודי עולם שהם בתכלית הענוה ושלפלות ומה שעשתה יראה עטרה לראשה עשתה ענוה עקב לסולתא ותן בלב הצדיקים שירחמו עלינו למרות עונותינו ויתקרבו אלינו באמת כדי שנוכל לעבד אותך בלב שלם ובנפש הפיצה.

כשמשה כתב את התורה הוא לא כתב את התורה על פי הזיכרון, או על פי רוח הקודש, אלא ה' אמר לו עכשיו תכתוב ב' של בראשית, הוא כתב ב', עכשיו תכתוב ר', הוא כתב ר' עכשיו תכתוב א' הוא כתב א' עכשיו תכתוב ש' הוא כתב ש' עכשיו תכתוב י' הוא כתב י' עכשיו תכתוב ת' הוא כתב ת'. וכשהגיע ל"ויקרא" אמר לו ה' עכשיו תכתוב ו' הוא כתב ו', י' הוא כתב י', ק' הוא כתב ק' ר' הוא כתב ר' תכתוב א', אמר משה א' אני לא יכול לכתוב, מה אתה לא יכול לכתוב? מה קרה לך? תכתוב א'! כבר כתבת לי ספר בראשית, כתבת לי ספר שמות פתאום אתה מתעקש משה מה קרה לך? תכתוב א'! אמר משה אני לא יכול לכתוב את הא' ויקרא זה אומר שאתה קורא לי וכי אני ראוי שתדבר איתי?! מי אני שאתה מדבר איתי אני אפס אפסים אני הכי גרוע מכולם אני לא יכול לכתוב ויקרא שישאר "ויקר" - בלי א' כמו שכתוב על בלעם ויקר ה' אל בלעם, כמו שאתה מדבר עם בלעם אז אתה מדבר איתי אולי אני גם חתיכת בלעם? אומר בעל הטורים שמשה רצה לכתוב רק "ויקר" אמר ה' למשה תפסיק להתווכח תכתוב א' אמר משה טוב אני אכתוב א' קטנה קטנה אני אכתוב א' קטנטונת.

מי זה משה רבינו? מה זה משה רבינו? משה רבינו זה כזה אחד שלא מוכן לכתוב את הא' כי באמת משה החזיק את עצמו כל החיים שהוא בלעם גם במחלוקת קרח משה החזיק שהוא קורח וקורח החזיק שהוא משה, משה הלך לקרח וביקש סליחה אולי פנעתי בך? הלך לדתן ואבירם אמר אולי לא התנהגתי יפה אני בא לבקש סליחה, אמרו לו עכשיו אתה בא כבר כל העדה איתנו, ולמשה לא נשאר אפילו מניין, ובאמת משה מותר לו לחשוב שהוא בלעם זה הדרגה שלו אבל אלה שחושבים שמשה הוא בלעם שהוא איזה מכשף גדול ה' ירחם כולם מתו במדבר.

אומר המדרש רבה (ויקרא טו) "ויקרא אל משה" מכאן אתה למד שכל תלמיד חכם שאין בו דעת נבלה טובה הימנו - מה זה נקרא דעת? מה זה דעת? - דעת זה נקרא ענווה ושיפלות דעת נקרא שאני לא ראוי לשום דבר, אם אדם חושב שהוא יותר טוב ממישהו יש לו איזה הירור הוא יותר טוב ממישהו אז "נבלה טובה הימנו", אפילו משה רבינו אדון כל הנביאים שהוציא את ישראל ממצרים עשה 10 מכות ואין סוף ניסים בקע את הים הוריד תורה מהשמים היה בשמים בלי לחם ושתייה 120 יום הוא אומר מה עשית? מי אני בכלל? מה... עשיתי משהו בכלל? זה ה' עשה אני לא עשיתי כלום זה היה משה זה היה הדעת של משה. משה למד תורה הוא ידע שזה מתנה מהשמים הוא עלה לשמים והוריד תורה זה מתנה מה' אם אין לאדם את הדעת הזו - אומר המדרש רבה שנבלה טובה הימנו.

אומר ה"מתוק מדבש" שכל הצדיקים עשו את המשכן, תיקנו כל פרט ופרט כל אבר ואבר, עשו כוונות עשו ייחודים על כל מסמר על כל אדן, על כל נקודה עשו ייחודים וכוונות, אבל כשהיו צריכים לחבר את החלקים להקים את המשכן, שום חלק לא התחבר בחלק השני, אז אמרו "משה מה קורה כאן"? אמר להם משה "אין שום ברירה, אתם תנסו מיליון שנה להקים את המשכן לא תצליחו לחבר שום דבר, וזה שכתוב "ויקום משה את המשכן", רק משה הקים את המשכן אף אחד חוץ ממנו לא יכל להקים את המשכן, איך שרק הגישו לו את החלקים הכול התחבר לבד! רק הביאו את זה ליד של משה אז כל חלק נכנס מאליו, אומר ה"מתוק מדבש" שהצדיק הוא למעלה מכל המושגים, זה לא איזה אחד שהתפלל הרבה, התפלל טוב, ולמד טוב, הלך אל ההרים וצעק לה', כמובן שעל ידי הדברים האלה אדם נהיה צדיק אבל עניין הצדיק שהוא בחינת משה זה משהו אחר שאין בזה שום תפיסה, זה לא תלוי בתפילות, בלימוד זה משהו שאין בו שום השגה, כמובן מגיעים לזה על ידי תורה ותפילה, קודם צריך לדעת את כל התורה, להתפלל את כל התפילות עד כלות הנפש, להתעלף בכל מילה ומילה, אחרי זה נפתח מעיין חדש, דרגה חדשה ספירה חדשה שאין בזה שום השגה לשום אדם בעולם, והצדיק בחינת משה זוכה לזה רק על ידי ענווה ושיפלות, רק על ידי "אין".

רבינו אומר שאדם חוזר בתשובה הוא מקבל הרבה בזיונות, הרבה שפיכות דמים, זה לועג זה צוחק כמו שעבר על משה רבינו, כולם צחקו עליו כולם לעגו עליו כולם דיברו עליו ובכל זאת משה מוריד אש מוריד את השכינה ובאמת הסוף היה שרק משה רבינו בזכות הא' זעירה (הקטנה) שהיה תמיד קטן תמיד תינוק ויותר קטן מכולם בזכות זה הוא חי וקיים והוא גאל אותנו ממצרים והוא יגאל אותנו בקרוב במהרה בימינו אמן ואמן.

שמך יועבר לברכה
 אצל הרב שליט"א
 לזרע בר-קיימא, לרפואה
 לפרנסה, לעילוי נשמה וכו'
 052-7602440 052-7639126
 toratbreslev@gmail.com

קריאת קודש לכל קהל קוראי העלון "צמאה נפשי"
אנו מבקשים מהציבור היקר להשתתף, לזכות ולקחת חלק במצוה חשובה זו להפיץ את העלון בארץ ובעולם. כל תרומה תתקבל בברכה

פני מלך

צריך להיות ביחד

ריבוא, לכולם נתתי. ושישים ריבוא זה כנגד 60 ריבוא אותיות שבתורה. והתורה היא אחת. אז אתם כולכם ביחד. לא צריכים להיבהל בגלל שזה קשה. הכל קשה. אך עדיף את הקשה האמיתית ולא את הקשה הלא נכון. אדם אומר: ה' אוהב אותי. הוא מוכרח לאהוב אותי. הוא הביא אותי לעולם. ואני אוהב את ה'. אז ברוך השם הכל מצוין. אז אני כבר מסודר. ומה עם החבר? אני אוהב גם את החבר. אבל אני לא אוהב אותו כמו שהוא. אני אוהב אותו אם הוא יהיה כמוני. אני אוהב אותו כדי להגיד לו שהוא טועה, שהסגנון שלו לא נכון. אז עכשיו אני אשכנע אותו שהוא יהיה כמוני ואני רואה פתאום שאין לי כוח, כי הוא לא מבין מה אני רוצה להגיד לו, אז די. אני סוגר את הדלת, ועכשיו אין לי כוח, ואני עם עצמי ונגמר הסיפור. אבל אז אני לבד, ולבד אין כלים לקבל את כל האור, צריך להיות ביחד, ואז יש כלים, וביחד זוכים לקבל אורות גדולים".



© וייסמן
02-5402623

"אדם חושב שהוא הכי חכם מכולם, והוא הכי מבין מכולם, יש לו הכי חכמה והכי בינה והכי דעת מכולם ואין לו עכשיו כוח לאחרים, או ויני! עכשיו אני צריך לדבר עם פלוני אלמוני או לחייך אליו ואני בקושי יכול לסבול את עצמי ובקושי אני יכול לחייך לילדים שלי ולמשפחה שלי ואפילו אם לא ממש לדבר עם השני ולקרוא לו ולקרב אותו, אלא אפילו בלב, במוח, במחשבה, לחשוב על השני טוב, להרגיש את השני, גם זה קשה לי מאד. אבל לקב"ה יש המון המון ילדים. ולכולם יש להם גם חכמה גם בינה גם דעת. הכל יש לכולם. גם לשני יש סגנון משלו וטעם משלו וגם לשלישי וגם לרביעי. מה אתה חושב, שאני רק אבא שלך? רק לך נתתי חכמה בינה ודעת? רק לך נתתי חוש של צדק, הבנה, את השיפוט הזה שזה אמת וזה צדק. נתתי את זה לכל הרבבות והמיליונים של האנשים, ובודאי בודאי לשישים ריבוא ויש הרבה הרבה נשמות יהודיות שכולם נכללים בשישים

פרפראות התורה

"ויקרא אל משה" (א' א')

לדברי רבנו יעקב בן אשר, "בעל הטורים" לא רצה משה רבנו לכתוב, אלא - "ויקרא" (מלשון מקרה), כדרך שנאמר לבלעם - כאילו לא נראה אליו ה' - אלא במקרה. אמר לו הקדוש ברוך הוא, להוסיף גם אל"ף ולכתוב "ויקרא", ומשה כתבה קטנה - "ויקרא".

על-פי הדברים האלה, בארו המפרשים את הנאמר במדרש: "מנין זכה משה לקרני הודו? ככתוב (שמות לד', לה): "כי קרן עור פני משה" - שנשתייר לו מעט דיו בקולמוסו והעבירו (הקב"ה) על ראשו (מצחו של משה)". לכאורה מתעוררת כאן קושיה: כלום יתכן שנתן הקב"ה למשה רבנו יותר דיו ממה שצריך בכדי לכתוב את התורה הקדושה עד תומה? אלא הפרוש הוא, שמגדל ענוותנותו של משה, לא השתמש בכל הדיו, שהרי כתב הוא א' זעירה. וכך נשאר לו מעט דיו - ומזה זכה משה רבנו לקרני הודו, שהעביר הקב"ה את מעט הדיו על ראשו של משה. (בני ציון)

"אדם כי יקריב מכם קרבן" (א' ב')

ע"כ צווה הש"י על השקלים לנדבת המשכן וקרבתו, שע"ז מעלין מבהמה לאדם. ומקשרין כל בחי' נקודות התחתונות לנקודות העליונות, שזהו שלימות כל הקרבנות שהי' במשכן ובית המקדש, שעל שם זה נקרא קרבן, שמקרב ומעלה כל דבר לשרשו, לבחי' נקודה העליונה עד שנכלל הכל בבחי' אדם, בבחי' "אדם כי יקריב מכם קרבן וכו'". מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם" - שיעלה מבהמה מבקר וצאן לבחי' "קרבנכם" דייקא. דהיינו קרבן שלכם שאתם בני אדם, דהיינו שיעלה הבהמה בבחינת אדם, שזהו עיקר בחינת קרבן. כמובן בכוננות. שצריכין בקרבן להעלות הדומם לצומח, והצומח לחי, והחי למדבר, שהוא האדם, שע"ז מוצאין כל האבידות, שהם בחי' כפרת כל החטאים, שהי' ע"י הקרבנות. (ליקוטי הלכות, ה' בה"פ ה', כ')

סיפור לפרשה

"והתודה אשר חטא"

מסופר על האחים הקדושים רבי אלימלך מליד'נסק ורבי זושא מאניפולי, שהיה להם אח שהיה בעל בית-מזיגה באחד הכפרים. מאחר והאחים הקדושים ידעו שאחיהם אינו אדם פשוט, כמו ונסעו אליו בכדי לתהות על קנצו. כשהגיעו אליו, ראו שאיכרים רבים נכנסים לבית המזיגה שלו, ולכולם מזוג אחיהם יין שרף. אולם, לדבר אחד נתנו האחים את דעתם: מידי פעם היה אחיהם שולף פנקס מכיסו, וכותב בו דבר-מה. כשהגיע הלילה נסגר בית המזיגה, והאחים הלכו להם לישון באחד מחדרי ביתו של אחיהם. והנה, פתאום החלו לשמוע שאחיהם קורא דבר-מה, ופורץ בבכי אדיר, ושוב קורא ושוב ומתייפח בבכי, ומידי פעם הצטרפו קולות של הכאה לבכי של אחיהם. לא יכלו האחים להבליג, נכנסו לחדרו של האח, ושאלו אותו בתימהון: מדוע אתה מכה את עצמך ומתייפח? השיב להם האח לתומם: כך אני נוהג בכל לילה ולילה. במשך היום, כאשר נדמה לי שחטאתי או הרהרתי הרור של עבירה, אני רושם זאת בפנקס, ובהגיע הלילה אני מלקה את עצמי ובוכה, ואינני שוכב לישון עד שאני חוזר בתשובה שלימה על כל חטאי. וכיצד אתה יודע שתשובתך התקבלה? - בקשו האחים לדעת. כשרואה אני שהכתוב בפנקס נמחק - השיב האח בתמימותו - אז אני מבין כי גם בשמים מחוק את חטאי... (בני ציון)

שבת שלום!

"אף-על-פי שהאש יורדת מן השמים, מצוה להביא מן ההדיוט"

האדמו"ר רבי חיים מאיר יחיאל, נכדו של המגיד מקו'וניץ, פנה יום אחד לאחד מחסידיו והעיר לו, שאין הוא מתפלל כראוי בתפילת הצבור, והוא מהלך ממקום למקום בזמן התפילה בחוסר מנוחה ובאי-שקט נפשי. השיב לו החסיד, בהכנעה ובקול רועד, שלאחרונה הוא חש שאינו יכול להתפלל לפני הבורא יתברך, ועליו לחכות זמן רב להתעוררות מיוחדת שתבוא לו משמים. הרגיע האדמו"ר את החסיד הנרגש, ואמר לו: לדעת רבי יהושע בן לוי במסכת ברכות (כו', עב') "תפילות - כנגד (קרבנות) תמידים תקנום". כלומר, חכמינו הקדמונים תקנו את תפילות היום במקום קרבן התמיד של שחר ונגד קרבן התמיד של בין הערבים, שהיו מוקרבים מדי יום ביומו בבית המקדש. והנה, שנינו בברייתא על הכתוב "ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח": "אף-על-פי שהאש יורדת מן השמים (על הקרבן), מצוה להביא (אש) מן ההדיוט" (עירובין סג). וכדרך שקבעו חז"ל לגבי הקורבנות, עלינו לנהוג גם היום: על כל אדם מישראל להשתדל בשעת התפילה, שתהא בו אש פנימית משל עצמו, ואל יהא מתרופץ ומצפה לאש קודש שתדר לו מן השמים... (לכן רוב האנשים בזמן תפילת "העמידה" מתנדבים כמו שלהבת הנה, כדי - "להביא אש מן הארץ").

לעילוי נשמת
יוסף חן
בן מרדכי ז"ל

לעילוי נשמת
ברטה בת
פרידה ע"ה

לעילוי נשמת
מיכאל ניסים
בן אסתר
טולדנו ז"ל

לעילוי נשמת
אריה בן
יהודה ז"ל

לעילוי נשמת
טוב בן
סולטנה ז"ל

חיים לביא בן אסתר
ומשפחתו הי"ו להצלחה
ברוחניות וגשמיות

שמעון בן חנה
רפואה שלמה והצלחה
חיים בן רות
רפואה שלמה וזיווג הגון

זיו בן רחל
הי"ו הצלחה
ברוחניות
וגשמיות

לרפואת והצלחת
הרב והרבנית
שליט"א